

CRÍTICA DE MÚSICA

Un cant esdevingut poesia

*Cicle de Santa Cecília.
Coral Canigó. Direcció:
Xavier Solà. Església de
la Pietat de Vic. Diumen-
ge, 6 de novembre de
2005.*

Vic

Montserrat Rius

Passaven pocs minuts de les vuit del vespre de diumenge, i l'altar de l'església de la Pietat s'il·luminava per rebre la coral canigó. Amb una salutació als poc més de 200 assistents –un fragment de *Muntanyes del Canigó*– es presentava la coral i el seu director, Xavier Solà. Silenci al temple i durant prop d'hora i mitja, un concert que va ser gairebé com estar amb els àngels.

Les dues primeres peces, un madrigal i *El violí de Sant Francesc*, van obrir les portes perquè *La mort de l'escolà* –peça íntima i espiritual– encongís els cors. Les veus que s'escolaven, carregades de tendresa i de nostàlgia, com en *Records i somnis*, es van guarnir de diumenge a *Sum vermís* –llarga, amb can-

La coral Canigó, diumenge, en el concert que va oferir a l'església de la Pietat

vis de veus feliçment resolts– on la grandesa de Bach (música) festejava l'ombra de Verdaguer (text). Tot preparava per a l'estrena de *Songs for Petra*, amb lletra d'Enric Casassas i música de Jaume Aiats: peces fresques, amb ritme, de difícil execució, com un cant esdevingut poesia. En acabar aquesta

part no hi havia cap dubte que la coral i el seu director formen un conjunt de qualitat que no té res a envejar a les grans formacions vocals d'arreu. La segona part va estar dedicada a cançons populars (des d'*El roure de Serrabona* a *Muntanyes regalades* o *La calma de la mar*, per donar pas a la nostàlgia

de la terra llunyana a l'havenera *Lluny de ma pàtria*, també amb lletra de Verdaguer. Tancava el concert *Els contrabandistes*, i dos bisos. El cicle de coral de Santa Cecília es tanca aquest diumenge, a les vuit del vespre, amb el concert de la coral Ginesta, també a l'església de la Pietat.